

sadab kaddumatta head siin aialikkult ja
seäl iggaweste!

5.

Unusta isä ja emma, et sinno käsfi
hästi käib.

Uks au-wäart wanna mees olli kui tru
töteggia ja tark jummalakartlik maiapid-
daja, Jummalan dnnistamisese warral, hästi
rikkaks läinud. Seäl ei olnud mitte kop-
pikat, mis üllekohtusel wisil olli sadud.
Prukis ka omma warrandust taewase ar-
mo-andia auuks, ning omma ihho ja hinge
tarwidusseks. Lemmal olli kolm poega,
kes pahhas naesemehhed ollid. Kui nende
laste arro nattuke hawalt suremaks läks,
ostis wanna joukas isä igga lapsele ühhe
hea perre kohha, ja aõsutas neid ni ausas-
te, et maia-piddaminne ilma keelmata
saaks korda miinna. Enne kui poiad isä

maiaist lahkusid, koggus isä neid ennese
ümber kokko, pallus neid lahkeste, ja mae-
mitses neid kowwaste, et piddid Jumma-
lat allati süddames ja silmade ees kandma,
truište tödd teggema, omma abbikasadega
ja keige omma perrega kalli rahho ja sõb-
russe sees ellama, ning lapsed ja teniad
targaste ja jummalakartlikult kaswatama.
Dnnistas neid siis ja jättis neid Jumma-
laga. — Wannem poeg, kohhe kui olli
omma kae peäle sanud, unustas peagi
isä head ja tullusat maenitsust ärra, hei-
tis praõsimisese, lahkumisese ja hulkumisese
peäle; ei wiitsind maad truište harrida,
waid raiskas aega, ja pillutas perre war-
randust ärra liajomisese, lada mõllamisese
ja hobbose kauplemisese. Monne aasta
pärast olli jo üsna kehwa põlwe peäle sa-
nud. — Keskminne poeg olli muido kül-
ferme töteggia-mees, kel agga se süddame
wigga olli, et ei holind sureste hinge har-